

CultureTalk Bosnia and Herzegovina Video Transcripts:
<http://langmedia.fivecolleges.edu>
Bosnian Cinematography

Bosnian transcript in Latin:

Una: Bosna i Hercegovina isto tako ima, ja mislim, dosta bogatu tradiciju kinematografije. U zadnjih deset godina se mnogo o tome i pričalo i čulo, zato što bili su i Oskari i Zlatne palme i Zlatni medvjedi i sve ove neke razne nagrade. Međutim, u Bosni se filmovi prave još od, hm... Ja mislim da je prvi film koji je napravljen, koji je snimljen u Bosni je 1918. Radila sam za Kinoteku.

Anida: Aha.

Una: Zato ovo znam. A, i od tada se prave filmovi. Ja mislim da u svijetu ljudi su čuli za jugoslavensku kinematografiju, 1980ih sa Emirom Kusturicom. Hoćeš ti nešto o...

Anida: N-n...

Una: Emir Kusturica je rođen u Sarajevu, i snimio je većinom osamdesetih svoje najpoznatije filmove kao „Sjećaš li se Doli Bel“, „Dom za vješanje“, „Otac na službenom putu“... Ja mislim da je „Otac na službenom putu“ dobio Zlatnu palmu u Kanu i bio je nominovan za Oskara iako nije pobijedio. I to je vjerovatno prvi put da se u svijetu počelo zaista pričati o sada bosansko-hercegovačkoj kinematografiji. Međutim, ne i zadnji put. Nakon rata je došla čitava nova generacija filmadžija, kako ih mi zovemo. Najpoznatiji među njima je vjerovatno Danis Tanović, koji je sa svojim filmom, a, prvim dugometražnim filmom, „Ničija zemlja“, dobio Oskara i Zlatnu palmu i ko zna koliko još nagrada.

Ali sa uspjehom Danisa Tanovića, ja mislim da je to dalo podsticaj i drugim filmadžijama, i također im je dalo i mogućnost, zato što film je veoma skup hobi; međutim, ministarstva za kulturu su odjednom shvatila da to može biti veoma dobar način da se promoviše jedna država. Jer, kad je Danis dobio Oskara, odjednom svi su pričali o Sarajevu i o Bosni i Hercegovini. Tako da sada, Jasmila Žbanić je napravila film „Grbavica“...

Anida: Čitav jedan niz mladih reditelja: Srđan...

Una: Vuletić, „Ljeto u zlatnoj dolini“; Pjer Žalica, „Gori vatra“... Interesantno je da još uvijek ta generacija koji većinom imaju... Koji su u svojim tridesetim godinama, ah, većina filmova je o ratnim temama.

Anida: Jest. Osim jednog, koji je bio popularan. Vuletić, „Ljeto u zlatnoj dolini“.

Una: Ali „Ljeto u zlatnoj dolini“ je neka post-ratna tema...

Anida: Jest al nije direktno.

Una: Ja, nije direktno. Ali može se reći da je na neki način, svi se bave...

Anida: Da, svaki film je naravno obilježen ratom.

Una: Zato što za tu generaciju to je najvažnija stvar koja im se desila. I biće interesantno sad vidjet kako će se to razvijati, koje još priče će se... Ће се причати. А Сарајево исто тако има филмски фестивал, и ја мислим да је то важно за нашу кинематографију зато што је то највећи филмски фестивал у региону. Траје девет дана, обично крајем августа, почетком септембра, кад Сарајево иначе има јако lijepo vrijeme и јако је угодно тада. И ту се дешавају... Око филмског фестивала се дешава јако puno projekata који помажу младим редитељима, младим глумцима, младим људима у продукцији да праве филmove.

Bosnian transcript in Cyrillic:

Уна: Босна и Херцеговина исто тако има, ја мислим, доста богату традицију кинематографије. У задњих десет година се много о томе и причало и чуло, зато што били су и Оскари и Златне палме и Златни медвједи и све ове неке разне награде. Међутим, у Босни се филмови праве још од, хм... Ја мислим да је први филм који је направљен, који је снимљен у Босни је 1918. Радилa сам за Кинотеку.

Анида: Аха.

Уна: Зато ово знам. А, и од тада се праве филмови. Ја мислим да у свијету људи су чули за југославенску кинематографију, 1980их са Емиром Кустурицом. Хоћеш ти нешто о...

Анида: Н-н...

Уна: Емир Кустурица је рођен у Сарајеву, и snимио је већином осамдесетих своје најпознатије филмове као „Сјећаш ли се Доли Бел“, „Дом за вјешање“, „Отац на службеном путу“... Ја мислим да је „Отац на службеном путу“ добио Златну палму у Кану и био је номинован за Оскара иако није побиједио. И то је вјероватно први пут да се у свијету почело заиста причати о сада босанско-херцеговачкој кинематографији. Међутим, не и задњи пут. Након рата је дошла читава нова генерација филмација, како их ми зовемо. Најпознатији међу њима је вјероватно Даниц Тановић, који је са својим филмом, а, првим дугометражним филмом, „Ничија земља“, добио Оскара и Златну палму и ко зна колико још награда.

Али са успјехом Даниса Тановића, ја мислим да је то дало подстицај и другим филмацијама, и такођер им је дало и могућност, зато што филм је веома скуп хоби; међутим, министарства за културу су одједном схватила да то може бити веома добар начин да се промовише једна држава. Јер, кад је Даниц добио Оскара,

одједном сви су причали о Сарајеву и о Босни и Херцеговини. Тако да сада, Јасмила Жбанић је направила филм „Грбавица“...

Анида: Читав један низ младих редитеља: Срђан...

Уна: Вулетић, „Љето у златној долини“; Пјер Жалица, „Гори ватра“... Интересантно је да још увијек та генерација који већином имају... Који су у својим тридесетим годинама, ах, већина филмова је о ратним темама.

Анида: Јест. Осим једног, који је био популаран. Вулетић, „Љето у златној долини“.

Уна: Али „Љето у златној долини“ је нека пост-ратна тема...

Анида: Јест ал није директно.

Уна: Ја, није директно. Али може се рећи да је на неки начин, сви се баве...

Анида: Да, сваки филм је наравно обиљежен ратом.

Уна: Зато што за ту генерацију то је најважнија ствар која им се десила. И биће интересантно сад видјет како ће се то развијати, које још приче ће се... Ће се причати. А Сарајево исто тако има филмски фестивал, и ја мислим да је то важно за нашу кинематографију зато што је то највећи филмски фестивал у региону. Траје девет дана, обично крајем августа, почетком септембра, кад Сарајево иначе има јако лијепо вријеме и јако је угодно тада. И ту се дешавају... Око филмског фестивала се дешава јако пуно пројеката који помажу младим редитељима, младим глумцима, младим људима у продукцији да праве филмове.

English translation:

Una: Bosnia and Herzegovina, as far as I know, also has a fairly rich tradition of cinematography. Many things were said and heard in the past ten years, because there were Oscars and Palme d'Ors and Golden Bears and all these other awards. However, films were made in Bosnia ever since, ahem... I think that the first movie made... filmed in Bosnia is from 1918. I worked for the National Film Archive.

Anida: Oh.

Una: That's why I know this. So, movies were made ever since. I think that the foreign audiences have heard of the Yugoslav cinematography from the 1980s mostly because of Emir Kusturica. Would you like to...

Anida: N-n...

Una: Emir Kusturica was born in Sarajevo. He made his most known films, such as *Do You Remember Dolly Bell*, *Time of the Gypsies*, *When Father Was Away on Business* in the eighties. I think that *When Father Was Away On Business* won the Palme d'Or at Cannes and was also nominated for an Oscar, although it didn't win. This was probably the first time that the world started talking about what is now known as Bosnian cinematography. However, it wasn't the last time. After the war, an entire generation of filmmakers, as we like to call them, came to prominence. The most famous of them all is probably Danis Tanović, whose first film, first feature film, *No Man's Land*, won an Oscar, a Palme d'Or and who knows how many other awards.

But with Danis Tanović's success... I think that this motivated other film-makers and also gave them a chance, since film is a very expensive hobby; however, the Ministries of Culture¹ suddenly realized that this can be a very good way of promoting a country. Since, when Danis won an Oscar, everyone started talking about Sarajevo and Bosnia and Herzegovina. So now, Jasmila Žbanić made a film called *Grbavica*...

Anida: There's this entire list of young directors: Srđan...

Una: Vuletić, *Summer in the Golden Valley*; Pjer Žalica, *Fuse*... It is interesting that this generation which is now... Who are in their thirties... err... most movies are still dealing with the war as their topic.

Anida: Yes. Except for one that was popular. Vuletić, *Summer in the Golden Valley*.

Una: But *Summer in the Golden Valley* deals with a post-war topic...

Anida: Yes, but not directly.

Una: Yeah, not directly. But you could say that they all deal with it, in one way or another...

Anida: Yes, each film is definitely marked by the war.

Una: That's because it's the most important thing that has happened to that generation. And it's going to be interesting to see how this will develop, what other stories will be... will be told. Sarajevo also has a film festival, and I think it's important for our cinematography because it's the biggest film festival in the region. The festival is nine days long, usually in late August or early September. That's when the weather in Sarajevo is warm and very pleasant. That's where the... Many projects at the festival take place in order to help the young directors, young actors and young people working for production companies make films.

¹ There are several levels of government in Bosnia and Herzegovina, so there are at least three different ministries in charge of a certain department, such as culture in this case.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use every day. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2012 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated